

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

De Sebetho.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

ERIDANORVM

Sorte sua bello reges potiuntur, opimis
 Victorum victor gaudet & exuujs.
 Sorte triumphat amor, sortem ueneremur amantes.
 Ipsa seni & cupido candida diua faue.
 Quamquam stella mihi sors est, tua certa uoluntas,
 Hæc spes, hæc tempus, hæc sine fraude fides.
 Nobis Eridanus. nobis & Mincius umbra,
 Blanditurq; suis Pasyalea uadis.
 Sors igitur nobis, sit mutuus ardor amandi,
 Mutua sors, certa sinus uterq; fide.
 Tempora qui spectant, amittunt tempora, diues
 Temporis est, nullum qui finit ire diem.
 Nulla dies sine amore fluat, nox occupet umbras
 Delicjs, luces occupat ipsa dies.
 Nox lucem, tenebras pellat lux inter amandum,
 Vita breuis. profert tempora lætus amans.
 Viuit, amat qui cunq; suoq; potitur amore.
 Non uiuit, fructu quisquis amoris eget.

DE SEBETHO.

c Antabat uacuis curis Sebethus ad amnem
 Si uacuum sineret perfidiosus amor.
 Ipsa ueni ad salices, & opacæ umbracula uitis.
 Ipsa ueni ad nostros culta Labulla modos.
 En hic cæruleæ saliunt per littora nymphæ,
 Ludit & ad fontes picta Napæa meos.
 Culta Labulla ueni. sunt hic tibi ferta parata,
 Nexa simul calihis, iuncta simul uiolis.
 Lilia seruantur canis prælata pruinis,
 Quæq; meis iactat se Melilotos agris,

Fragaq; seruantur summo mihi lecta Vesuo,
 Fraga Maroneis mane petita iugis.
 Sunt etiam geminae frondosa in uite cicada,
 Cesserit his cantu uel Philomela suo.
 Hæ tibi munus erunt, & erunt tua munera ranæ,
 Quæ mecum ad salices carmina culta canunt.
 En audi, ad salices formosa Labulla uenito,
 Dum canimus, uolucres duc age & ipsa choros
 En sternunt hiuæ muscosa cubilia nymphæ,
 O' ros in pratis ipsa futura meis.
 Talibus ille suis in cassum clamat ab antris,
 In cassum ad salices murmura uana iacit,
 Non mihi ad Eridanum, mihi non ad Mincida ripâ,
 Non opus ad salices lucida nympa ueni.
 Nil opus est cantu, nec picti munere ferti,
 Nec quæ de ramis rauca cicada canit.
 Tantum opus obsequijs. Sponte en mihi candida fulget
 In thalamis, nostro Stella corusca toro,
 Sponte meo cubat ipsa sinu, mihi plaudat ouanti
 Ipse amor, è curru plaudat & ipsa Venus.

AD MATRONAM.

q Vid rides matrona? senē quid temnis amante?
 Quisquis amat, nulla est conditione senex.
 Quisquis amat, iuuenem par est matrona uocare.
 At qui nullus amat, iure sit ille senex.
 Tempus habet metas, & constat tempus ab annis,
 Et peragunt annos sydera cuncta suos.
 Solus amor nescit tempus, nec subiacet annis,
 Aëno sed fruitur, perpetuusq; manet.